

Hoogenhof: een wijk vol bouwkundige variatie.

Foto: Ed van Alem

Hoogenhof is geen Maldense Bijlmer

Malden: ooit niet meer dan een handvol huizen in een weiland, nu een riante buitenwijk van Nijmegen. Met de komst van Hoogenhof lijkt Malden de status van dorp nog verder te ontgroeien. Hoe was het, hoe is het en vooral: hoe wordt het? Een serie van vier artikelen over een woonwijk in wording. Vandaag deel 3: Hoogenhof is geen Bijlmer (de delen 1 en 2 werden geplaatst op respectievelijk 10 en 14 augustus).

Door Quirijn Metz
MALDEN – Huiskamervraag: wat is het verschil tussen de Amsterdamse Bijlmer en het Maldense Hoogenhof? Simpel, in Hoogenhof wordt met man en macht geprobeerd de monotonie de kop in te drukken. Het sleutelwoord luidt hier diversiteit. In meer dan één opzicht, maar vooral bouwkundig gezien. De aparte architectuur

springt onmiddellijk in het oog. In Malden mag zo'n verscheidenheid aan woningen gerust uniek worden genoemd.

Voor iedereen

„Hoogenhof is gebouwd voor iedereen”, verklaart gemeentesecretaris Wim Keurntjes. „Allereerst voor Maldenaren, maar zeker ook voor mensen die uit Nijmegen en omstreken komen.” Als onderdeel van het Knooppunt Arnhem Nijmegen (KAN) tracht Malden net als Wijchen en Beuningen de schreeuwende woningnood het hoofd te bieden.

Keurntjes: „Hoogenhof is bedoeld voor gezinnen en alleenstaanden, maar net zo goed voor senioren. En er zijn ook wooneenheden voor gehandicapten van Sint Augustinus uit Gennep en Maria Roepaan uit Ottersum.” In de wijk staat alles kris kras door elkaar: grote en kleine huizen, lage

van **WEILAND**
tot **WOONWIJK**

en hoge, huur- en koopwoningen. „Zonder dat het een zootje wordt natuurlijk.”

Aan uiterlijke variatie is ook al geen gebrek. Sommige huizen zijn opgetrokken uit witte bakstenen, andere uit rode. Sommige woningen hebben rode daken, andere zwarte. En voor de afwisseling zijn sommige buitendeuren geel geschilderd. Hoogenhof, een wijk met kleur.

Toch heeft het er alle schijn van dat de wilde plannetjes die de gemeente Heumen in het prille begin de wereld instuurde, bij lange na niet allemaal worden verwezenlijkt. Volgens het toenmalige gemijmer moest Hoogenhof architectonisch vernieuwend worden en zelfs een soort voorbeeldfunctie voor de rest van Nederland vervullen. Vooral een schoon milieu zou centraal moeten komen te staan.

Utopisch

Autoverkeer wordt in de wijk inderdaad zoveel mogelijk geweerd, maar de ooit gebruikte kwalificatie als 'wijk van de toekomst' lijkt iets te veel eer. Wel is overeind gebleven dat Hoogenhof een duurzaam gebouwde, inbraakveilige en energiebewuste wijk moet worden.

Alle ambities over alternatieve energie met bijvoorbeeld zonne-

cellen ten spijt: dat laatste valt zwaar.

Keurntjes: „Het blijkt nog niet zo eenvoudig om allemaal zonnedaken neer te zetten. Het is niet rendabel en bovendien druipt het in tegen de opzet van een wijk die diversiteit als handelsmerk heeft. De gemeente is altijd bereid energiebesparing te stimuleren, maar zonne-energie is utopisch.” Als het gaat om de straatnamen is Hoogenhof ineens een stuk minder divers. De bewoners wonen in straten als 't Grind, de Zwerfkei en de Klinker. Gebiedsgebonden namen die zijn afgeleid van materialen die er van oudsher voorkomen en indertijd zijn bedacht door de gemeentelijke commissie openbare werken. „Ik ben er niet kapot van”, zegt Bert Reuvers van woningbouwvereniging Sint Joseph.

En zo denken wel meer betrokkenen erover.